

INKTER ERIC DE ROP

▲ Eric de Rop inkt het nieuwste Suske en Wiske-verhaal, De krasse kroko

“Ik heb een fantastisch

Voor de liefhebbers is er opnieuw een artikel met een hoog Vandersteengehalte! Na tekenaar Paul Geerts (BSM 112) en inkleurster Rita Bernaers (BSM 142) lag het voor de hand ook aandacht te besteden aan inktter Eric De Rop. Tussen het tekenen en het inkleuren van een strip ligt nog een belangrijk proces : het inkten. Het is een ambacht dat niet onderschat mag worden. De Rop begon zijn carrière in 1971 – hij was pas 17 – bij Willy Vandersteen. Hij tekent en inkt inmiddels al meer dan 36 jaar. Niet alleen aan Suske en Wiske, maar hij is wel de enige nog werkende tekenaar die aan de strip meegewerkt heeft met de vier hoofdtekenaars op de achtergrond. Dat zegt toch wel wat. Ditmaal halen we Eric naar de voorgrond en we laten hem aan het woord in zijn appartement in Antwerpen.

DOOR LEON DEN HARTOG

DE ZWETENDE VANDERSTEEN

“Ik ben op 14 april 1954 geboren in Wilrijk. Ik heb de tekenopleiding gevolgd op het SISA, het Stedelijk Instituut voor Sierkunsten en Ambachten te Antwerpen. Mijn hele leven heb ik in de strips gezeten, ik ben er mee grootgebracht. Natuurlijk omdat mijn vader (*Eduard De Rop – red.*) strips tekende, ik zag niets anders dan strips. Het lag dus voor de hand dat ik ook striptekenaar werd, maar ja, enig talent is wel vereist (*lacht*). Blijkbaar had ook ik wel aanleg om striptekenaar te worden, dat zal wel genetisch bepaald zijn.

Op een dag, dat moet ergens in 1971 geweest zijn, ben ik naar Kalmthout gegaan, naar Willy Vandersteen. Ik had hem natuurlijk al eerder ontmoet want hij kwam wel eens bij ons thuis. Mijn vader werkte inmiddels niet meer bij Vandersteen, die was in een avontuur met Karel Verschuere gestapt. Ik ben dan stilletjes achter zijn rug om – zonder dat mijn vader het wist! – naar Vandersteen toegegaan met een mapje tekeningen onder mijn arm. Vandersteen bekeek die tekeningen en zei: “*ja man, dat ziet er niet slecht uit*”. Hij heeft mij meteen een aantal geschetste platen van Bessy meegegeven, met de opdracht die te inkten. Ik heb dan *De Hertenjagers* geïnk, op geschetste tekeningen van Vandersteen. Die geïnkte tekeningen heb ik persoonlijk teruggebracht en hij was erg tevreden. Daarom kreeg ik weer een nieuwe stapel tekeningen mee. En zo ben ik feitelijk mijn tekencarrière bij Vandersteen begonnen.

Hoewel het op dat moment ook mis had kunnen gaan (*schaterlachend*). Bij dat tweede bezoek, toen ik een nieuwe stapel Bessytekeningen meekreeg, was ik met de fiets. Ik had de stapel tekeningen in een mapje onder mijn bagagedrager gestopt en fietste daarmee naar het station in Kalmthout. Toen ik daar aankwam, sloeg de schrik mij om het hart want ik was mijn map met tekeningen verloren, ik had daar niets van gemerkt. In paniek bel ik Vandersteen op: “*Meneer Vandersteen, ik ben die platen verloren!*” Vandersteen is direct op een klein fietsje gesprongen en heeft alle platen vanaf zijn huis op de Beauvoislaan – waar nu Studio Vandersteen is – opgeraapt en de platen al zwetend weer aan mij overhandigd op het station. “*Eric*”, zei hij, “*laat dat nooit meer gebeuren!*”

STUDIOMEDEWERKER

“Ik ben na die eerste kennismaking eerst een paar maanden in de Gretrystraat gaan werken bij Jeff

